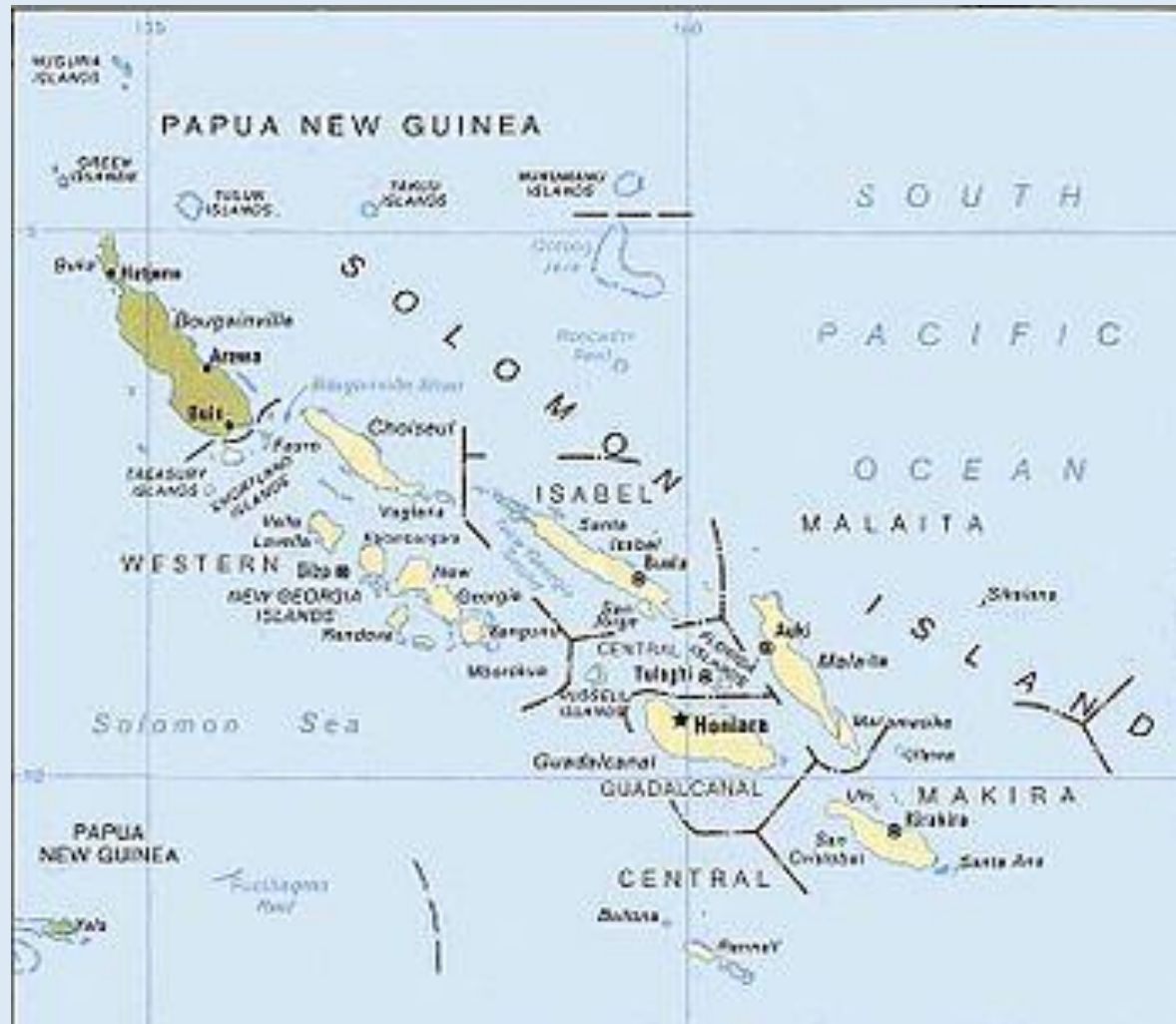


# Соломонові Острови





**Соломонові острови — країна в західній частині Тихого океану на схід від Нової Гвінеї, складається з декількох сотень островів.**



**Столиця – Хоніара (бл. 55 тис. осіб);**

**Соломонові острови займають площу 27600 км<sup>2</sup>;**

**Офіційна мова: англійська; (Корінне населення спілкується приблизно на 100 мовах і діалектах.)**

**Державний устрій: унітарний;**

**Форма державного правління: конституційна монархія (голова держави - англійська королева);**

**Адміністративно-територіальний поділ: 9 провінцій та 1 столична територія;**

**ВВП на душу населення (за ПКС): 2600 дол. США;**

**Грошова одиниця: долар Соломонових островів;**

**Рік здобуття незалежності: 1978.**

# Географічне положення

Держава охоплює частину однойменного архіпелагу в Тихому океані, в Меланезії, на схід від острова Нова Гвінея. Найбільші острови архіпелагу: Бугенвіль, Гуадалканал, Санта-Ісабель, Малаїта, Сан-Крістобаль, Шуазель, Нью-Джорджія. Також займає острови Велья-Лавелья, Коломбангара, Ганонга, Гізо, Рендова, Вангуку, Гатукан, Тетіпарі і острівні групи Дафф, Санта-Крус, Рассела, Суоллоу, Нггела і острови Беллона, Реннелл, Шортлендські острови (Шортленд, Фауро та інші), атоли Онтонг-Джава, Стьюарт тощо.

Північна частина архіпелагу (острови Бугенвіль, Бука, Ніссан і деякі атоли) входить до складу Папуа Нова Гвінея; решта, більша частина — належить державі Соломонові

**Острови переважно вулканічного походження; є вулкани, що діють (Балбі, Багана). Найвища гора (2335 м) — Попоманасеу. Соломонові острови розташовані в сейсмічно небезпечному регіоні, де часто відбуваються землетруси. У січні 2010 року стався землетрус, магнітуда поштовхів якого склала 7,2, поштовхи спровокували появу цунамі з максимальною висотою хвиль 2,5 метра. В цілому без даху над головою залишилося близько тисячі чоловік. 23 квітня 2011 року було зафіксовано землетрус з магнітудою поштовхів 6,9 балів. 6 лютого 2013 року відбувся землетрус з магнітудою 8,0.**

# Клімат

**Клімат субекваторіальний, дуже вологий. Середні місячні температури від 26 до 28 °С. Опадів від 2300 до 7500 мм в рік. З травня по жовтень переважає південно-східний пасат, з грудня по березень — північно-західний екваторіальний мусон. Є короткі повноводні річки. Значну частину островів вкрито вічнозеленими лісами (пальми, фікуси та ін.); у найсухіших місцях — савани; по берегах — мангри. Тваринний світ: щури, кажани, крокодили, ящірки, змії, гігантські жаби; птахи — дикі голуби, папуги тощо.**

# Політика

Соломонові Острови є конституційною монархією і мають парламентську систему уряду. Монарх Соломонових Островів - монарх Великобританії - глава держави; її представляє генерал-губернатор, якого вибирає парламент на п'ятирічний термін. Однопалатний парламент має 50 членів, вибраних на чотирирічні терміни. Проте парламент може бути розпущеним голосами більшості його членів перед завершенням його терміну. Парламентське представництво засноване на виборчих округах з одним членом парламенту. Право голосу універсальне для громадян віком від 18 і старше. Глава уряду - прем'єр-міністр, якого вибирає парламент. Прем'єр-міністр вибирає інших членів кабінету. Кожне міністерство очолює член кабінету. Член кабінету працює з постійним секретарем, посадовою особою, яка керує штатом міністерства.

# Населення

Більшість з 552 438 чоловік (2006 р.) на Соломонових Островах є етнічними меланезійцями (94,5 %). Дві інші великі групи — полінезійці (3 %) і мікронезійці (1,2 %). На островах розмовляли 74-ма мовами, але чотири з них вимерли. Англійська мова є державною мовою, але нею говорить лише 1-2 % населення; лінгва франка — соломонський піджин.

Річний приріст населення — 2,3 % (перепис 2009 року).

Народжуваність — 26,9 на 1000 (фертильність — 3,4 народжень на жінку)

Смертність — 3,7 на 1000.

Середня тривалість життя — 71 рік у чоловіків, 76 років у жінок.

Етнічний склад: меланезійці — 95,3 % (491 466 осіб), Полінезійці — 3,1 % (15 911 осіб), Мікронезійці — 1,2 % (6446 осіб), Китайці — 0,1 % (654 особи), європейці — 0,1 % (721 особа), інші — 0,1 % (672 особа) (за переписом 2009 року).

Міське населення — 19,7 % (101 798 містян) (Перепис 2009 року).



# Релігія

**Приблизно 97 % населення Соломонових Островів сповідує християнську віру. Найбільші християнські віросповідання: церква Меланезії — 31,9 % (164 639 осіб), Католики — 19,6 % (100 999 осіб), Євангелісти південних морів — 17,1 % (88 395 осіб), Адвентисти сьомого дня — 11,7 % (60 506 осіб), Об'єднана церкви Папуа Новій Гвінеї та Соломонових островів — 10,1 % (51 919 осіб), церква християнського товариства — 2,5 % (13 153 осіб), інші християни — 4,4 %, інші — 2,7 % (14 076 осіб). (За переписом 2009 року). Мусульман приблизно 350 осіб (дані 2007 року)**

# Економіка

**Соломонові Острови - нація, що розвивається.**

**Основа економіки країни — сільське господарство, рибальство, лісозаготівля. Три чверті працюючих зайняті в сільському господарстві, а також у сфері рибальства і лісозаготівель. У промисловому секторі (обробка риби, лісоматеріали) зайнято 5 %, у сфері обслуговування — 20 %. ВВП на душу населення (у 2009 році) — 2,5 тис. дол. (177-е місце в світі). Культивуються какао, кокоси, рис, картопля, овочі, фрукти. Розводять худобу. З кустарних промислів найбільш розвинені різьблення по дереву, виготовлення виробів з перламутру, циновок, кошків і човнів.**

Острови багаті мінеральними ресурсами, такими як свинець, цинк, нікель і золото. Більшість промислових товарів і нафтопродукти імпортується. До 1998 р., коли світові ціни на тропічні лісоматеріали різко впали, лісоматеріали були головним експортним продуктом островів, ліси Соломонових Островів були небезпечно вирубані. Інші важливі урожаї й експорт включають копру й пальмову олію. 1998 року австралійська компанія почала добування золота на Золотому Хребті на острові Гуадалканал. Геологічні дослідження тривають в інших областях. Проте після етнічних заворушень у червні 2000 р. експорт пальмової олії й золота припинився, а експорт лісоматеріалів упав

# Імпорт та експорт

Експорт — 0,24 млрд дол. В 2008 році — ліс, риба, копра, пальмова олія, какао. Основні покупці (в 2009) — Китай 54,1%, Південна Корея 6,2%, Філіппіни 6%, Іспанія 4,9%.

Імпорт — 0,26 млрд дол. В 2008 році — продовольство, промислові товари, паливо, хімічні продукти. Основні постачальники (в 2009) — Сінгапур 24,7%, Австралія 23,1%, Нова Зеландія 5,2%, Фіджі 4,5%, Папуа Нова Гвінея 4,3%, Малайзія 4%.



# Транспорт

**Залізниці відсутні.**

**Автошляхів — понад 1300 км (з твердим покриттям — понад 30 км), у тому числі бл. 800 км всередині приватних плантацій.**

**Власного морського флоту немає. Регулярне сполучення з Австралією, Новою Зеландією, Японією, Папуа — Новою Гвінеєю здійснюють іноземні судна. Між островами країни курсують державні і приватні каботажні судна. Головний порт — Хоніара.**

**З 33 аеропортів два мають посадочні смуги з твердим покриттям. Міжнародний аеропорт Хендерсон-філд розташований у 13 км від Хоніари. Внутрішні лінії обслуговують три місцеві авіакомпанії, міжнародні — Ейр Ніугіні, Ейр Науру і Соломон Ейр-лайнз (спільно з австралійською Квонтас) — здійснюють регулярні рейси в Австралію, Нову Зеландію, на Фіджі, Вануату.**

# Історія

**Вважається, що Соломонові Острови були населені меланезійцями тисячі років тому.**

**Соломонові Острови були відкриті 1568 року іспанським мореплавцем Альваро Менданья де Нейра, який виміняв у місцевих жителів золото й назвав ці острови Соломоновими, порівнявши їх з «Золотою країною Соломона». Повторно відкриті англійцем Філіпом Картеретом у 1767 році. Велика Британія встановила протекторат над Соломоновими Островами у 1890-х.**

**Під час Другої світової війни частина Соломонових островів була захоплена японськими військами, тут йшли важкі бої на суші та на морі. Зокрема, битва за Гуадалканал вважається переломною на Тихоокеанському театрі воєнних дій.**

**У липні 1978 року Соломонові Острови стали незалежними від Великої Британії. Першим прем'єр-міністром став Пітер**

Дякую за увагу!